

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 03 lutego 2016r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku IV Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Agnieszka Kubica

Protokolant Marta Maczuga

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2016 r. na rozprawie sprawy:

z powództwa: małoletniej O. P. zastępowanej przez matkę B. P.

przeciwko: T. P.

o podwyższenie alimentów

I. Podwyższa alimenty od pozwanego T. P. na rzecz małoletniej O. P. ustalone ugodą zawartą w dniu 09 października 2002 r. przed Sądem Rejonowym w Gdańsku sygn.. VI RC 807/02 z kwoty po 400 zł do kwoty po 900 zł (dziewięćset złotych) miesięcznie, płatne z góry do 10 – tego dnia każdego miesiąca do rąk matki powódki B. P., poczynając od dnia 01.11.2014 r.

II. Oddala powództwo w pozostałym zakresie;

III. Wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności;

IV. Zasądza od pozwanego T. P. na rzecz małoletniej powódki O. P. do rąk jej matki B. P. kwotę 750 zł (siedemset pięćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;

V. Nakazuje pobrać od pozwanego T. P. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku kwotę 719,05 zł (siedemset dziewiętnaście złotych 05/100) tytułem zwrotu nieopłaconych kosztów sądowych.

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 21 sierpnia 2014 roku małoletnia powódka O. P. reprezentowana przez matkę B. P. wniosła przeciwko T. P. o podwyższenie alimentów z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 1.200 zł miesięcznie wraz z ustawowymi odsetkami na wypadek zwłoki w płatności którejkolwiek z rat.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że alimenty w wysokości 400 zł miesięcznie zostały ustalone w 2002 roku. Od tamtej pory nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb powódki. Jest ona uczennicą VI klasy szkoły podstawowej, ma korepetycje z matematyki i angielskiego, które obecnie opłaca babcia powódki. Powódka ma hiperinsulinizm, skoliozę i koślawość kolan, wymaga uczęszczania na basen. Matka powódki pracuje w T. i zarabia 1.530 zł netto. Pozwany natomiast założył nową rodzinę, żona pozwanego pracuje w banku. Poprawiła się sytuacja materialna pozwanego, który jest oficerem na statku i zarabia 15.000 zł – takie informacje przekazywał małoletniej powódce pozwany. Pozwany nie uczestniczy w wychowaniu małoletniej.

/ **pozew** : k. 2-4/

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości. Podniósł, że po rozstaniu z matką powódki pozostawił jej mieszkanie i cały wspólnym majątek, sam zaś musiał się zapożyczyć u rodziny na zakup własnego mieszkania i pożyczki te nadal spłaca po 1.200 zł miesięcznie. Pozwany wskazał, że ma na utrzymaniu jeszcze dwoje małoletnich dzieci – bliźnięta urodzone w (...) roku. Pozwany wyjaśnił, że pracuje jako mechanik wachtowy (...) P. z wynagrodzeniem 3.000 zł brutto plus dodatek morski w wysokości 290 zł brutto. Wskazał, że w okresie od sierpnia 2013 roku do sierpnia 2014 roku przebywał na zwolnieniu lekarskim w związku z przebytą operacją, na opłacenie której zaciągnął kredyt w wysokości 59.000 zł. Pozwany zaprzeczył, jakoby nie uczestniczył w życiu powódki i wskazał, że poza alimentami ponosi okresowo dodatkowe wydatki na córkę. Ponadto pozwany wskazał, że matka powódki ma atrakcyjny zawód fryzjera, którego jednak nie wykonuje, bo jest osobą „leniwą i próżną”.

/ **odpowiedź na pozew** : k. 25-27/

W dniu 24 kwietnia powódka złożyła wniosek o udzielenie zabezpieczenia poprzez ustalenie alimentów na czas trwania postępowania na kwotę 1.200 zł poczynając od daty wniesienia powództwa. W uzasadnieniu wskazano, że pozwany unika uczestnictwa w posiedzeniach sądowych i istnieje prawdopodobieństwo, że świadomie przedłuży postępowanie. We winsoku wyszczególniono usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki na łączną kwotę 2.100 zł w skali miesiąca.

/ **wniosek o zabezpieczenie** : k. 109-111/

Postanowieniem z dnia 28 maja 2015 roku Sąd udzielił małoletniej powódce zabezpieczenia w ten sposób, że na czas trwania procesu zobowiązał pozwanego dołożenia na rzecz powódki tytułem alimentów kwoty po 900 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 maja 2015 roku.

/ **postanowienie** – k. 121-123/

W dniu 17 czerwca 2015 roku pozwany wniósł zażalenie na postanowienie o zabezpieczeniu. Wskazał w nim między innymi, że zgadza się na podwyższenie alimentów do kwoty 600 zł miesięcznie.

/ **zażalenie** – k. 136-137/

W piśmie procesowym z dnia 19 listopada 2015 roku pozwany wskazał, że uznaje podwyższenie alimentów o kwotę 200 zł miesięcznie, w pozostałym zakresie wnosi o oddalenie powództwa.

/ **piśmo procesowe** – k. 180/

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Postanowieniem z dnia 9 października 2002 roku Sąd Rejonowy w Gdańsku umorzył postępowanie w sprawie VI RC 807/02 z powództwa małoletniej O. P. przeciwko T. P. o alimenty – skutek zawarcia przez strony ugody sądowej. Pozwany zobowiązał się płacić kwotę 400 zł miesięcznie na rzecz małoletniej, poczynając od 1 października 2002 roku.

W tym czasie małoletnia mieszkała z matką. Matka małoletniej pracowała jako sprzedawca, jednak pozostawała na zwolnieniu lekarskim i otrzymywała zasiłek chorobowy w wysokości 600 zł miesięcznie. Koszty utrzymania małoletniej wynosiły ok. 500 zł miesięcznie plus opłaty mieszkaniowe. Łącznie wydatki mieszkaniowe wynosiły ok. 600-700 zł.

Pozwany na utrzymaniu miał tylko powódkę. Był współwłaścicielem mieszkania w P.. Łożył na małoletnią w miarę regularnie, ponadto pokrywał koszty związane z utrzymaniem mieszkania zajmowanego przez powódkę i jej matkę. Prowadził działalność gospodarczą - usługi auto-tapicerskie, wskazywał, że działalność przynosi mu straty. Był współwłaścicielem samochodu o wartości 3.000 zł.

/ **dowód** : akta sprawy VI C 807/02 tut. Sądu: protokół rozprawy z dnia 9 października 2002 roku – k. 15-16; postanowienie – k. 17 /

W dniu 28 listopada 2005 roku Sąd Okręgowy w Gdańsku w sprawie II C 189/05 rozwiązał przez rozwód bez orzekania o winie związek małżeński B. i T. P.. Wykonywanie władzy nad małoletnią O. powierzono obojemu rodzicom, ustalając miejsce pobytu przy matce. Kosztami utrzymania i wychowania małoletniej obciążono oboje rodziców ustalając udział pozwanego na kwotę 400 zł miesięcznie – jak w ugodzie z dnia 9 października 2002 roku. pozostałymi kosztami utrzymania małoletniej obciążono B. P..

/ **dowód** : kopia wyroku – k. 97-98/

Małoletnia O. P. urodzona (...) pochodzi ze związku małżeńskiego B. i T. P..

U małoletniej stwierdzono nietolerancję glukozy, hiperinsulinizm, ponadto otyłość brzuszna. Konieczna jej w jej przypadku stała opieka dietetyka, zastosowanie diety o niskim indeksie glikemicznym, systematyczny wysiłek fizyczny.

/ **dowód** : karta informacyjna leczenia szpitalnego – k. 6-7; badanie „zdrowy uczeń” – k. 8; zeznania B. P. – k. 102/

Małoletnia nadal zamieszkuje wraz z matką B. P. w G. przy ul. (...). Lokal ten należy do rodziców małoletniej. Pomimo rozwodu nie przeprowadzili oni podziału majątku.

W skład opłat mieszkaniowych wchodzi między innymi czynsz – ok. 370 zł miesięcznie, opłata za wodę – ok. 21 zł (106 zł za 5 miesięcy), telewizję kablową – 35 zł miesięcznie, energię ok. 60 zł miesięcznie, gaz – ok. 15 zł miesięcznie, Internet ok. 40 zł miesięcznie. Na małoletnią przypada 1/2 wskazanych powyżej kosztów mieszkaniowych. Wcześniej opłaty mieszkaniowe opłacał pozwany, jednak od jakiegoś czasu pokrywa je matka powódki.

Babcia małoletniej wpiera B. P. finansowo. Przekazuje jej pieniądze na korepetycje matematyki (4 razy w miesiącu – 40 zł za godzinę), nadto opłaca telefon – 50 zł i Internet – 40 zł dla małoletniej, przekazuje też kwoty na rozrywki małoletniej, dokłada się do kosztów wyżywienia. Wujek małoletniej – brat B. P. – także wspiera siostrę finansowo, przekazuje prezenty okolicznościowe dla małoletniej O..

W skład comiesięcznego utrzymania dziecka wchodzi ponadto wydatki związane z wyżywieniem, środkami czystości, środkami higieny, wydatkami na leczenie, odzież i obuwiem, częścią opłaty za paliwo. Łącznie koszty utrzymania małoletniej wynoszą ok. 1.400 zł miesięcznie.

/ **dowód** : pismo spółdzielni mieszkaniowej – k. 9, 58; rozliczenie wody – k. 10,62; pokwitowanie zapłaty – k. 13-16, 49-53, 63, 66-67,69; faktura – k. 57, 59,61, 64-65; zeznania B. P. – k. 79; zeznania świadka Z. M. – k. 101-102; zeznania świadka L. M. – k. 102; zeznania B. P. – k. 103/

Matka małoletniej, B. P. z zawodu jest fryzjerką. W zawodzie nie pracuje od 15 lat. Zatrudniona jest w (...) sp. z.o.o. od sierpnia 2009 roku na stanowisku doradcy klienta. Osiąga wynagrodzenie w wysokości średnio ok. 1.500 zł netto miesięcznie.

/ **dowód** : zaświadczenie – k. 55,99; zeznania B. P. – k. 103/

Poza zasądzonymi alimentami w wysokości 400 zł miesięcznie pozwany przekazywał także matce powódki sporadycznie dodatkowe kwoty, na tańce, na wyjazd w góry i inne wycieczki, dentystę, podręczniki, buty, prezenty.

/ **dowód** : potwierdzenie wykonania operacji – k. 28-38; zeznania B. P. – k. 79; zeznania B. P. – k. 103; zeznania T. P. – k. 157/

Pozwany T. P. ma 47 lat. Od 2007 roku pozostaje w związku małżeńskim z M. P.. Ze związku tego pochodzi dwójka małoletnich dzieci – bliźnięt. Żona pozwanego jest pracownikiem biurowym w firmie deweloperskiej, zatrudniona jest na umowę o pracę. Małżonkowie mają rozdzielność majątkową.

Pozwany jest współwłaścicielem działki budowlanej w miejscowości R., kilku nieruchomości – garaży w P.. Żona pozwanego posiada samochód marki R.. Sam pozwany korzysta z kilku samochodów należących do osób trzecich.

T. P. zatrudniony jest w firmie (...) S.A. od sierpnia 2014 roku jako mechanik wachty na platformach wiertniczych i eksploatacyjnych na Morzu B.. W sierpniu 2014 roku jego wynagrodzenie zasadnicze wynosiło około 3.300 zł plus dodatek morski w wysokości 290 zł za dzień pracy na platformie. W 2014 roku dochód pozwanego z należności ze stosunku pracy wynosił 32.103,34 zł. Wcześniej, w 2013 roku pozwany osiągnął dochód w wysokości 14.400 zł z działalności gospodarczej.

W marcu 2015 roku średnie wynagrodzenie pozwanego wraz z dodatkami wynosiło 6.174,85 zł netto miesięcznie. Jak wynika z przedstawionego przez pracodawcę pozwanego zaświadczenia, wynagrodzenie w wysokości ok. 3.150 zł osiągnął on jedynie jednorazowo, w pierwszym miesiącu zatrudnienia. W kolejnych miesiącach osiągał nawet do ok. 8.000 zł netto miesięcznie. Na jego pensję składa się wynagrodzenie zasadnicze – 3.300 zł, dodatek morski – w zależności od dni przepracowanych na morzu ok. 4.300 zł, składniki zmienne – nawet do 1.900 zł, premia kwartalna oraz nagrody. W grudniu każdego roku pozwany otrzymuje jednorazową nagrodę tzw. „barbórkę” – w 2015r. w wysokości ok. 1.946 zł. W marcu 2015 roku otrzymał także nagrodę specjalną w wysokości 1.956 zł.

Pozwany w grudniu 2013 roku przeszedł operację stawu kolanowego. W styczniu 2014 roku pozwany odbywał rehabilitację w związku z wewnętrznym uszkodzeniem stawu.

W marcu 2015 roku pozwany doznał urazu kolana lewego w trakcie wykonywania pracy. Od maja 2015 roku pozwany przebywa na zwolnieniu lekarskim. Otrzymywał początkowo wynagrodzenie chorobowe, które w maju 2015 roku wyniosło 6.069 zł netto. W listopadzie 2015 roku wydano orzeczenie lekarskie stwierdzające, iż istnieją okoliczności uzasadniające ustalenie uprawnień do świadczenia rehabilitacyjnego na okres 4 miesięcy licząc od daty wyczerpania zasiłku chorobowego – w związku z rokowaniem odzyskania zdolności do pracy. W styczniu 2016 roku pozwany przebywał w sanatorium. Pozwany pomimo przebywania na zwolnieniu otrzymywał wynagrodzenie w kwocie ok. 6.000 zł netto miesięcznie. Nadto, jak wskazano powyżej, w grudniu 2015 roku otrzymał dodatkową nagrodę w postaci „barbórki” – 1356,55 zł netto.

W skład kosztów utrzymania pozwanego wchodzi między innymi czynsz – 399 zł miesięcznie, energia ok. 160 zł miesięcznie, ubezpieczenie samochodu żony – ok. 330 zł miesięcznie, Internet – ok. 91 zł, opłaty za przedszkole małoletnich – ok. 400 zł za obie córki pozwanego. Udział pozwanego we wskazanych wyżej kwotach dzielony na liczbę członków przebywających w gospodarstwie domowym wynosi 1/4. Nadto pozwany ponosi koszty związane z telefonem – ok. 123 zł – w listopadzie 2015 roku. Pozwany jest ubezpieczony w (...) Towarzystwie (...) na Życie, w listopadzie 2015 roku uiszczono 286 zł z tego tytułu – przelewu dokonano z konta żony pozwanego. Pozwany posiada kredyt zaciągnięty w marcu 2014 roku na kwotę 63.671 zł, którego miesięczna rata wynosi 1.123 zł.

/ **dowód** : umowa o pracę – k. 39; wyciąg z pensji – k. 40; zaświadczenie z US – k. 41; historia choroby – k. 42-43; zaświadczenie – k. 92; zeznania świadka L. M. – k. 102; pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego – k. 146; pismo(...) P. – k. 149; zeznania T. P. – k. 156-158, 249; zaświadczenie lekarskie – k. 183; orzeczenie lekarza orzecznika ZUS – k. 184-185; pismo spółdzielni mieszkaniowej – k. 186; faktura – k. 187; zaświadczenie o obsłudze kredytu – k. 188; polisa ubezpieczeń komunikacyjnych – k. 189-191; potwierdzenie wykonania operacji – k. 192, 195; potwierdzenie wykonania opłaty – k. 194; faktura – k. 196; pismo przedszkola nr (...) – k. 197-198; dokumentacja lekarska – k. 216-230; (...) k. 239-243/

T. P. nie uczestniczy w wychowaniu córki, ich kontakty są sporadyczne. Pozwany zabiera czasem małoletnią na zakupy. Na wywiadówki do szkoły chodzi matka małoletniej lub jej babcia.

/ **dowód** : zeznania świadka L. M. – k. 102; zeznania B. P. - 103/

W toku postępowania pozwany nie stawiał się na 3 terminach rozpraw przedkładając zwolnienia lekarskie, jedno od lekarza sądowego. Zgodnie z informacją pracodawcy pozwanego, w dniu rozprawy 10 kwietnia 2015 roku – pomimo przedłożenia Sądowi zwolnienia lekarskiego – pozwany świadczył pracę na platformie morskiej.

/ **dowód** : protokół z rozprawy – k.70, 78, 100 ; zwolnienie lekarskie – k. 76, 80, 138, 139; pismo (...) P. – k. 143/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zgromadzonego w toku postępowania materiału dowodowego. Sąd oparł się na dokumentach z akt sprawy Sądu Rejonowego w Gdańsku VI RC 807/02. Sąd dał również w wiarę dokumentom prywatnym złożonym przez strony na potrzeby niniejszej sprawy. W ocenie Sądu stanowią one wiarygodne źródło zawartych w nich informacji, a żadna ze stron nie podważyła ich autentyczności. Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd opierał się na dokumentach dotyczących stron, z których wynikało jasno do kogo się one odnoszą. Tym samym Sąd przy orzekaniu nie uwzględnia paragonów, gdyż nie są one imiennym dowodem i nie wynika z nich kto i na czyją rzecz dokonał przedmiotowego zakupu.

Sąd co do zasady dał wiarę zeznaniom stron odnośnie ich sytuacji życiowej i majątkowej, sposobu sprawowania pieczy nad małoletnią, udziału ojca w opiece nad powódką.

Sąd nie dał wiary twierdzeniom matki małoletniej powódki odnośnie wysokości kosztów utrzymania powódki – w takim zakresie, w jakim nie znalazły potwierdzenia w pozostałym materiale dowodowym i budziły zastrzeżenia Sądu. Ponadto Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego odnośnie jego sytuacji majątkowej w zakresie, w jakim były one sprzeczne z zebrany materiał dowodowy. Odnosząc się do przebiegu całego postępowania i zachowania pozwanego zmierzającego do zatajania swoich faktycznych dochodów, Sąd nie dał wiary twierdzeniom pozwanego odnośnie obecnie otrzymywanego wynagrodzenia, które to twierdzenia nie zostały poparte żadnym materiałem dowodowym i w ocenie Sądu nie zasługują na uwzględnienie. Pozwany twierdził bowiem, że w grudniu otrzymał wynagrodzenie w granicach ok. 1000 zł, podczas gdy przedstawił jedynie dokument potwierdzający wysokość wypłaconej mu tzw. „barbórki” (1356,55 zł), a nie wysokość wynagrodzenia czy zasiłku chorobowego.

Sąd oddalił część wniosków dowodowych zgłoszonych przez stronę powodową w piśmie z dnia 11.12.2015r. uznając, że są one zbędne dla postępowania, możliwości zarobkowe pozwanego zostały już dostatecznie wyjaśnione, a żona pozwanego odmówiła przedstawienia informacji o swoich dochodach.

Materialnoprawną podstawą powództwa o podwyższenie alimentów jest art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o., z którego wynika, że można domagać się zmiany wysokości alimentów w razie zmiany w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub w zakresie możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego do alimentacji. Nie każda jednak zmiana stosunków uzasadnia ingerencję w wysokość alimentów, ale tylko taka, która ma charakter trwały i dotyczy okoliczności istotnych (por. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 16.12.1987r., sygn. III CZP 91/86, OSNCP 1988/4/42). Ciężar dowodu, że od daty poprzedniego skonkretyzowania obowiązku alimentacyjnego nastąpiła tego rodzaju zmiana okoliczności, obciąża powoda (art. 6 k.c. w zw. z art. 232 k.p.c.).

Rozpoznając powództwo zatem Sąd obowiązany był zbadać, czy od daty poprzedniego ustalenia alimentów nastąpiła istotna i trwała zmiana okoliczności. W ocenie Sądu o takiej zmianie należy mówić, jednak w zakresie, który nie uzasadnia uwzględnienia powództwa w całości, lecz jedynie w części.

Małoletnia O. P. wystąpiła przeciwko swojemu ojcu T. P. o podwyższenie alimentów z kwoty po 400 zł miesięcznie do kwoty po 1.200 zł miesięcznie. Pozwany uznał powództwo do kwoty po 600 zł miesięcznie, w pozostałym zakresie wnosił o oddalenie powództwa.

W ocenie Sądu roszczenie powódki jest uzasadnione częściowo i to w większym zakresie niż uznawał je pozwany.

Alimenty w wysokości po 400 zł miesięcznie zostały ustalone w 2002 roku. Okoliczność ta sama w sobie uzasadnia już twierdzenie o wzroście potrzeb małoletniej powódki. Należy brać pod uwagę wydatki związane z jej edukacją, zapewnieniem codziennych kosztów utrzymania takich jak wyżywienie, środki czystości, środki higieny, udział małoletniej w opłatach mieszkaniowych, wydatki na rozrywki. Nadto istotne wydatki ponoszone są w związku ze stanem zdrowia małoletniej, koniecznością specjalnej diety i stałej opieki lekarskiej. Aczkolwiek nie sposób zgodzić się z twierdzeniem strony powodowej, iż koszty utrzymania małoletniej wynoszą 2.100 zł miesięcznie. W ocenie Sądu wskazywane przez matkę powódki kwoty przekraczają jej faktyczne potrzeby, przykładowo kwota 1.000 zł wydatkowana na samo wyżywienie. Kwota ta jest w ocenie Sądu znacznie zawyżona, biorąc w szczególności wiek powódki. Nie została ona w toku postępowania poparta wystarczającym na przyjęcie takiego twierdzenia materiałem dowodowym.

Reasumując powyższe Sąd doszedł do przekonania, że łączne miesięczne koszty utrzymania małoletniej wyczerpuje obecnie kwota rzędu 1.400 zł miesięcznie i że w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki nastąpiła zamiana w rozumieniu art. 138 k.r.o. Przedstawiana przez matkę małoletniej tytułem usprawiedliwionych potrzeb powódki kwota 2.100 zł jest wygórowana i sprzeczna z zasadami doświadczenia życiowego. Należy mieć bowiem na uwadze, że potrzeby dziecka winny być zaspokajane na takim poziomie, który odzwierciedla stopę życiową rodziców zobowiązanych do alimentacji.

O zakresie obowiązku alimentacyjnego decydują nie tylko potrzeby uprawnionego, ale i możliwości majątkowe i zarobkowe zobowiązanych – w tym przypadku obojga rodziców powoda. Sytuacja życiowa i zarobkowa B. P. od daty ostatniego orzeczenia uległa pewnemu polepszeniu. Miesięczne dochody matki małoletniej wynoszą obecnie ok. 1500 zł, podczas gdy wcześniej pozostawała ona na zasiłku chorobowym w wysokości 600 zł miesięcznie. Możliwości zarobkowe matki powódki, która od długiego już czasu wykonuje zawód sprzedawcy czy doradcy klienta, należy jednak oszacować wyżej, na kwotę ok. 2000 zł miesięcznie, na co wskazują zasady doświadczenia życiowego. Sąd nie uwzględnił zarzutu pozwanego, jakoby matka powódki mogła wykonywać dobrze płatny zawód fryzjerki. B. P. w zawodzie tym nie pracuje od 15 lat, nie ma niezbędnej praktyki, zatem jej umiejętności w tym zawodzie aktualnie nie pozwalają na osiągnięcie wyższych dochodów niż z pracy świadczonej przez matkę powódki obecnie.

Odnosząc się do sytuacji majątkowej i zarobkowej pozwanego, wskazać należy, iż uległa ona znacznej poprawie. W dacie orzekania przez Sąd o alimentach pozwany wskazywał, iż prowadzi działalność, która przynosi mu straty. Sąd miał na uwadze, iż pozwany wcześniej na utrzymaniu miał jedynie powódkę, a obecnie ma na utrzymaniu jeszcze dwoje dzieci z aktualnego związku małżeńskiego. Wskazać należy jednak, iż małżonka pozwanego pracuje, a zatem również uczestniczy w kosztach utrzymania dzieci. W toku postępowania nie zostały przedstawione dochody małżonki pozwanego, gdyż odmówiła ona udzielenia tych informacji. Kwestią sporną w niniejszej sprawie były możliwości zarobkowe pozwanego. Pozwany w toku procesu usiłował przekonywać Sąd, że jego dochody miesięczne są niższe niż w rzeczywistości. Pozwany jest zatrudniony w (...) P.. Pracodawca pozwanego przedstawił Sądowi szczegółowe wyliczenia jego dochodów w okresie objętym postępowaniem. Na tej podstawie można stwierdzić, że dochody pozwanego w tym okresie przekraczały kwotę 6.000 zł netto. Pozwany pracuje na platformie wiertniczej i składnikiem jego wynagrodzenia jest również tzw. dodatek morski, który liczony jest według liczby dni przepracowanych na morzu. Sąd wziął pod uwagę udokumentowany przez pozwanego fakt, że od maja 2015 roku pozwany przebywa na zwolnieniu lekarskim z powodu wypadku, jakiego doznał w pracy i urazu ortopedycznego. Pozwany nie wykazał jednak, by jego dochody w tym okresie znacząco różniły się od wynagrodzenia, jakie otrzymywał w okresie, gdy świadczył pracę – wbrew jego twierdzeniom. Pozwany dostarczył informacje o dochodach za ostatnie miesiące, z informacji tych wynika jasno, iż jego dochód należy szacować w dalszym ciągu, mimo zwolnienia lekarskiego, w granicach 6.000 zł netto. Pozwany przedłożył dokument, z którego wynika, że w grudniu otrzymał wynagrodzenie w wysokości 1356,55 zł netto, jednakże zauważyć należy, iż nie jest to pensja zasadnicza za grudzień ani zasiłek chorobowy, a jak wynika z przedstawionego dokumentu, tzw. „barbórka” – dodatkowy składnik wynagrodzenia wypłacany w sektorze górnictwa i gazownictwa. Tym samym należy stwierdzić, że pozwany nie udokumentował Sądowi, by jego możliwości zarobkowe, mimo pobytu na zwolnieniu lekarskim, uległy znacznemu obniżeniu, w stosunku do dochodów osiąganych w czasie świadczenia pracy. Pozwany aktualnie otrzymuje świadczenie rehabilitacyjne, przebywał w sanatorium, przypuszczać

więc należy, że stan zdrowia pozwanego może ulec poprawie na tyle, że będzie on mógł powrócić do świadczenia dotychczasowej pracy. Twierdzenia pozwanego, jakoby spodziewał się zwolnienia z pracy, w związku z długotrwałym zwolnieniem lekarskim, nie zostało w żaden sposób uwiarygodnione.

Sąd ustalił zatem, że możliwości zarobkowe pozwanego kształtują się obecnie – w okresie zwolnienia lekarskiego – na poziomie ok. 6000 zł netto miesięcznie, w okresie świadczenia pracy przez pozwanego są nieco wyższe. Argument powódki zawarty w pozwie, jakoby pozwany zarabiał ok. 15.000 zł, nie znalazł potwierdzenia w zebranych w sprawie materiale dowodowym. Strona powodowa nie udowodniła także, by pozwany czerpał dochody ze sprowadzania samochodów z zagranicy. Na tę okoliczność powódka nie zaoferowała Sądowi żadnego dowodu.

Zestawiając przedstawione wyżej usprawiedliwione potrzeby powódki z możliwościami majątkowymi i zarobkowymi obojga rodziców Sąd doszedł do przekonania, że w aktualnym stanie faktycznym obowiązek alimentacyjny pozwanego wobec córki wyczerpuje się kwotą po 900 zł miesięcznie. Kwota ta odzwierciedla zakres zmiany okoliczności w porównaniu do sytuacji w momencie poprzedniego ustalania alimentów. Stąd też na zasadzie art. 138 k.r.o. w zw. z art. 135 § 1 k.r.o. orzeczono jak w pkt I sentencji, oddalając powództwo w pozostałym zakresie jako bezzasadne. Sąd ustalił obowiązek alimentacyjny we wskazanym kształcie poczynając od 1 listopada 2014 roku, a więc od pełnego miesiąca przypadającego po dacie doręczenia pozwanemu odpisu pozwu. W ocenie Sądu okoliczności występujące już w tej dacie uzasadniały orzeczenie podwyższenia alimentów od pozwanego na małoletnią. Sąd określił termin płatności alimentów na dzień 10-tego każdego miesiąca, jak wносиła strona powodowa. Takie uregulowanie wynika z kodeksu pracy, jak i z praktyki przyjętej w wielu zakładach pracy, zgodnie z którą wynagrodzenie jest wypłacane z dołu do 10-tego dnia każdego miesiąca.

Stosownie do regulacji art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c. wyrokowi w części zasądzającej alimenty nadano rygor natychmiastowej wykonalności.

O kosztach postępowania Sąd orzekł w punkcie IV i V wyroku w myśl zasady odpowiedzialności za wynik procesu, stosownie do art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 98 § 1 k.p.c., mając na uwadze, że strona powodowa z mocy ustawy była od kosztów sądowych zwolniona. Na podstawie art. 113 ust.1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nakazał ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 719,05 zł tytułem kosztów sądowych. Zgodnie z treścią art. 22 k.p.c. w sprawach o prawo do świadczeń powtarzających się wartość przedmiotu sporu stanowi suma świadczeń za jeden rok, a jeżeli świadczenia trwają krócej niż rok - za cały okres ich trwania. Świadczenia alimentacyjne jest świadczeniem powtarzającym się, a zatem wartość przedmiotu sporu w niniejszej sprawie wynosi 9.600 zł (12 x 800 zł – różnica pomiędzy kwotą alimentów dotychczasową, a kwotą żadaną przez powódkę). Sąd zważył, iż pozwany przegrał sprawę w 62,5 % (obliczone na podstawie kwoty zasądzonej w stosunku do przedmiotu wartości sporu). Sąd obciążył pozwanego kosztami sądowymi w wysokości 719,05 zł, w skład których oprócz opłaty obliczonej od zasądzonego świadczenia (300zł) Sąd wliczył opłatę za postępowanie zabezpieczające (100 zł), z których to kosztów strona powodowa była zwolniona oraz zwrot wydatków związanych ze stawiennictwem świadka na rozprawie (319,05zł).

Wobec powyższego Sąd w pkt IV zasądził od pozwanego na rzecz małoletniej powódki kwotę 750 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego, przy uwzględnieniu wysokości tych kosztów ustalonych obowiązującym na datę orzekania § 6 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (t. j. Dz. U. z 2013 roku, poz. 461 z późn. zm.) oraz ustalonym powyżej procentem, w jakim powódka wygrała proces.